

Ιατρική αξία

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ

Οφθαλμίατρος-Χειρουργός
Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
Ειδικός Γραμματέας Ε.Ε.Ι.Α.-Εκπρόσωπος στον Π.Ι.Σ.

Οριζοντας της ελληνικής ιατρικής σκεπάζεται από νέφη ολοένα και περισσότερα. Το υπερπαραγόμενο και προωθούμενο στην ιατρική εργασία δυναμικό, ολοένα χαμηλώνει τη στάθμη αξιών και υποστέλλει τις διαχρονικές αρχές της ιπποκρατικής τέχνης. Οι ιθύνοντες σιωπούν, μεταθέτουν, δικολαβίζουν, απευθυνόμενοι σε επιστήμονες μιν, διψασμένους για κοινωνική και οικονομική καταξίωση δε. Το περιβάλλον, καχύποπτο προς την ιατρική και τους λειτουργούς της, αναζητά οικονομοτεχνικά μοντέλα εξυπηρέτησης-παροχής υπηρεσιών υγείας και όχι ιατρικής προσφοράς. Κατηγορίες ιατρών δημιουργούνται με κριτήρια αδιαφανή, περίπλοκα, δαιδαλώδη, βασισμένα σε ένα γραφειοκρατικό πλέγμα-ιστό, στον οποίο παγιδύεται καθένας που τολμά να «αξιολογηθεί» από τα συγκροτημένα θεσμικά όργανα.

Η ευθύνη αντικαθίσταται από την υποκρισία, ο ορθός λόγος από το ιδιοτελές συμφέρον. Οι βαθμίδες της εκπαίδευσης, απονευρωμένες και άχαρες, πεπαλαιωμένες και δυσκίνητες, αποθαρρύνουν μαθητές, δασκάλους, ασχολούμενους με την παιδεία απαγορευτικά να φτάσουν σε ενάτηνση ιδεωδών και οριζόντων. Το στάδιο του αγώνα είναι αποκλεισμένο στους έχοντες διάθεση προσφοράς, παρέχεται δε στο οξειδωμένο περιβάλλον της υποτέλειας και της κολακείας. Οι καρποί ορατοί, οι όροι άνοισοι, οι πόροι περιορισμένοι και συσσωρευμένοι από τους επιτήδειους. Η στοιχειώδης ιατρική υποτιμάται εξευτελίζεται από τους ίδιους που τη διδάσκουν. Εξέρχονται εν τέλει χαμηλότερου επιπέδου ιατροί.

Βιομηχανοποιείται προς τα κάτω η παροχή υπηρεσιών υγείας, γίνεται υλικοτεχνικό αγαθό, όπως το ρολόι, το ένδυμα, το ταξίδι ή η κατοικία. Κοστολογείται από απίθανους μαθηματικούς τύπους, με αποτέλεσμα μικρότερο χρόνο ραντεβού,

μείωση του κόστους της συνταγής, μείωση των ιατρικών επισκέψεων, αποπροσωποποίηση των πάντων, αυτοματοποίηση της παροχής, κοπαδοποίηση των ασθενών και εξοβελισμό της σχέσης ή της προσπάθειας δημιουργίας σχέσεων, ενόψει του κινδύνου διαφθοράς!

Βιομηχανοποιείται προς τα κάτω η παροχή υπηρεσιών υγείας, γίνεται υλικοτεχνικό αγαθό, όπως το ρολόι, το ένδυμα, το ταξίδι ή η κατοικία. Κοστολογείται από απίθανους μαθηματικούς τύπους, με αποτέλεσμα μικρότερο χρόνο ραντεβού, μείωση του κόστους της συνταγής, μείωση των ιατρικών επισκέψεων, αποπροσωποποίηση των πάντων, αυτοματοποίηση της παροχής, κοπαδοποίηση των ασθενών και εξοβελισμό της σχέσης ή της προσπάθειας δημιουργίας σχέσεων, ενόψει του κινδύνου διαφθοράς!

Έτσι, οδηγούμαστε στην ταχύρυθμη, την επιπόλαιη και φθηνή ιατρική, τη δοκιμασμένη και παραγωγώς αποτυχημένη κατά το παρελθόν στις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ.

Η πατρίδα μας στις αρχές της δεκαετίας του '80 γεύτηκε τέτοια ιατρική, την ενσωμάτωσε στο σύστημα υγείας της. Φαίνεται ότι εκτός ιατρικής κύκλοι, με λογιστικά πρωτόκολλα, υπολόγισαν ότι η ιατρική κοστίζει λιγότερο έτσι και αποδίδει περισσότερο στον πελάτη-πολίτη-ασθενή. Η λογική του γρήγορου φαγητού διέρρευσε σε όλες τις πτυχές του βίου και επομένως στην ιατρική προσφορά. Φτηνά, γρήγορα, για πολλούς το διαφημιστικό για να μην υπάρχει κατακραυγή από τα τηλεοπτικά μέσα επικοινωνίας, και φθίνει η δημοτικότητα των ιθυνόντων, ασχέτως αν αυτή η τακτική είναι ανεξέλεγκτη χωρίς αξιολόγηση και όρους. Να φαίνεται φορέας παροχής υγείας, χωρίς ουσιαστική

αξιολόγηση, χωρίς κριτήρια, χωρίς πρόσωπα.

Υπάρχει αναγκαιότητα «είναι» και όχι «φαίνεσθαι». Στην ιατρική αυτό είναι πιο επιτακτικό από οπουδήποτε. Ο ιατρόκοσμος καθεύδει ύπνο μακάριο, μολονότι τα χειρότερα είναι προ των πυλών. Αυτοπαγιδευμένοι στο πάλι του με κινήσεις σπασμούς, ενδεικτικές νόσου και όχι δυνάμεις.

Οι φωνές λίγες, οι πρωτοβουλίες μεμονωμένες, οι οριζόντες περιορισμένοι.

«Το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν». Σύστημα αξιών, ευθύς λόγος χωρίς περιστροφές, αλήθεια. Αρκούν για την αφύπνιση, την ενημέρωση, την αποκατάσταση. Ας μην καθυστερούμε... ■